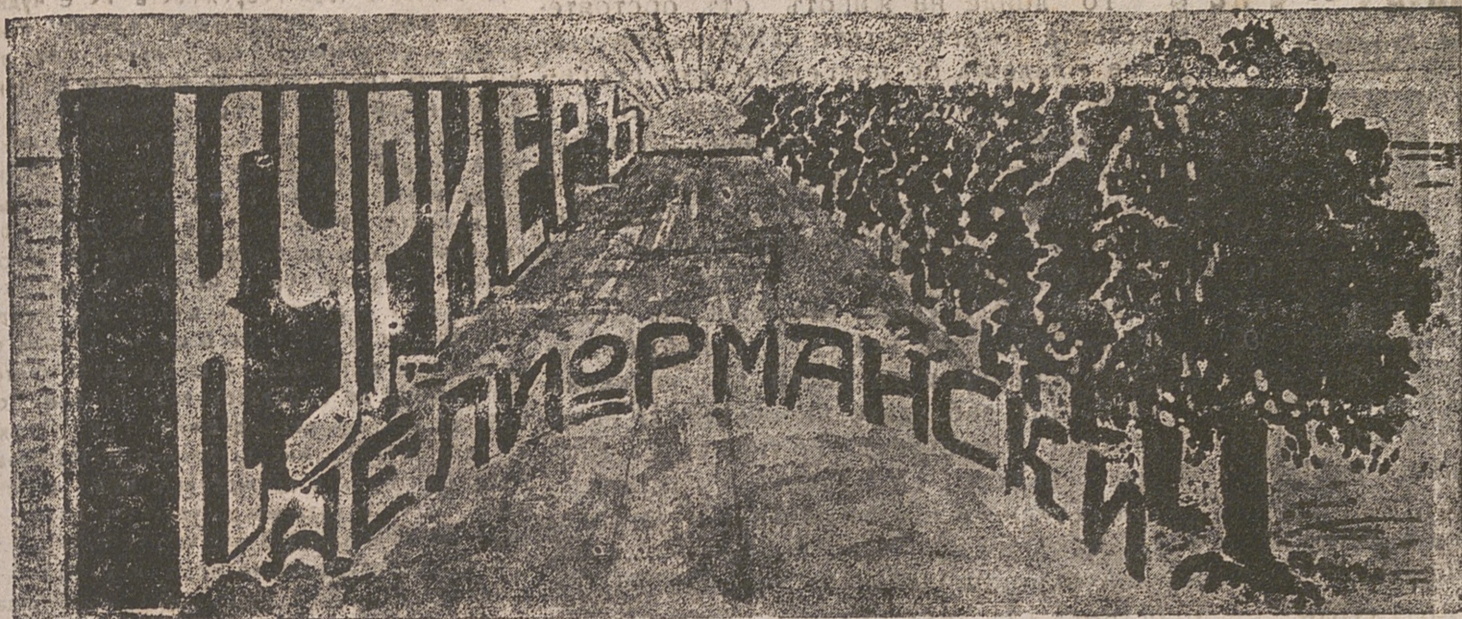




Абонаментъ:
а година 50 лв
а 6 мес. 30 лв
дин брой 1 лв

Обявления:
Годешни 40 лв
Венчални 5 лв
Търговски 150 и ст.
Приставски 1 л. дума

Седмичен вестник за обществен живот, наука и информация

Излиза в сряда

Редакционен комитет

Положенцето

Въ страната цари забележително спокойствие; изборната борба се развива нормално. Даже пресата, която по-рано при минали избори гърмеше от партизанство, сега се задоволява само с грижата да отбележи где, какви коалиции сж осъществени и какви листи вече съществуват въ отделните избирателни колегии.

Намираме се въ предизборен период, който е известен под името „период на предизборните гадания“. Всъщност по-старъ партизанинъ се смъта за задължен да каже коя партия какви шансове има. Разбира се, не сж редки случаитъ, когато резултатитъ отъ изборитъ обръщатъ тия гадания съ главата надолу. Често пжти успъха на известна партия се спъва отъ незабележима дреболия; било въ личността на нъкой кандидатъ, било въ актива и пасива на партията и пр.

Нъкой вестници вече дадоха мѣсто на такива гадания, но ние не ще слѣдуваме тѣхния примеръ.

Въ нашата околия поне за сега, не се развива шумна агитация.

Единичното събитие което заслужава да се отбележи, и което ще остане като историческо, е откриването на Д-ръ Беронова паметникъ въ Борисовата градина въ София. Може би мнозина ще кажатъ че това е почти непозната за народа фигура. Обаче комуто дойде на ума за рибния букваръ, не може да не си спомни за оня превратъ въ българскитъ училища които направи рибния (Д-ръ

Беронова) букваръ.

Онази трудна метода за обучение на четмо и писмо въведена до тогава въ училищата когато били килийни, била заменена съ рибния букваръ и изведнажъ децата почнали много лесно да усвояватъ четмо и писмо. Не е мѣстото му тукъ да кажемъ какви бяха училищата до рибния букваръ и какви станаха слѣдъ излизането му на бѣлъ свѣтъ. Всѣки случай, построяването на единъ паметникъ на тоя скромнъ труженикъ въ полето на просветата радва всѣко Българско сърце.

КООПЕРАЦИЯТА.

Както Б. Ц. К. Банка правилно е схванала това положение, така и управителния съветъ рѣзбра че така не може да върви. Първата основавайки се на актива и пасива не разреши нови заеми и каза: „Увеличете дѣловия капиталъ.“ Вторитъ казаха: ще сключимъ вътрешенъ заемъ и нищо по-вече. Работата е проста: Всѣки кооператоръ, не бива да слуша никого, защото кооперацията има „врагове“ ами да плати по 1500 лева за борчове и ежегодно по 500 лева за изрѣжка на кооперацията. Така тия господа разрешаватъ кооперативнитъ въпроси, и мислятъ че сж свършили нещо т. е. спокойни сж!...

Ние съжаляваме, че управата смѣта единственна податна сила джеба на кооператоритъ, като съ послѣдното си писмо не определя до кога тая податна сила ще бѣде тѣй рационално използвана.

Идваме къмъ точка четвърта, резултатъ отъ 4 годишенъ животъ на коопера-

цията. Въ сжщностъ това по-горе се казва въ цифри, отъ което се вижда, че капитала не достига за да покрие загубитъ. Създаденитъ имоти би трѣбвало поне да покриятъ съ стойността си дълговетъ къмъ разнитъ Д-ва и лица. Обаче и това не става. Явно е че кооперацията затѣва. Може нъкой да ни упрекне, че сме пропуснали приходитъ отъ овощната градина. Съвсемъ не! Вземете за примеръ училищната градина, която не може да издържа дори собственния си персоналъ и уч. н-ство остава само съ 1 градинаръ. Пъкъ и ще минатъ години до тогава. А трѣбватъ пари споредъ упр. съветъ, 125000 лева. Или резултатъ отъ 4 годишенъ животъ е плачевенъ!

Частъ VIII отъ устава озаглавена „БАЛАНСЪ, РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ПЕЧАЛБИ“ не е изпълнена. Законното основание на Упр. съветъ е било „нѣма печалби“ и контр. съветъ на сжщото основание е подписвалъ и премалъ всичко за уставно и законно. А кооператоритъ, горкитъ кооператори, за да не ги упрекнатъ въ липса на кооперативно съзнание, удобряватъ и освобождаватъ отъ отговорностъ и управ. съветъ и контролна комисия! Ехъ нали е за кооперацията, ще платимъ, пъкъ и кооперацията се ръководи отъ най-способнитъ ни хора!

Нали е така драги кооператори? Вам може два декара лозе до сега да ви струва по 15—20 хиляди лева и ще платитъ по още 4—5 хиляди за кооперативно съзнание. Нали? Разбира се, земята не е ваша пъкъ отгоре на това може и едина декаръ да е отъ прѣчки облагородени тукъ, и въпреки че е на 4 години пакъ ви мирише на търнокоп?

Какъ потръгна Менцелю.

—Че кой де, — продължилъ той слѣдъ кратка пауза. — Колко пари си взела отъ спестовната каса за тия три недели?
—Четиристотинъ франка, — последвалъ отговоръ, съпроводенъ съ тежка въздишка.
—А колко още останаха у тебе отъ тия четиристотинъ франка?
—Около четири франка. . . . Утре трѣбва пакъ да отида и да изтепъля сто жарки.
—Какъ? Всичките четиристотинъ франка вече отишли? — И той, съ свѣтъ юмрукъ и свѣтащи очи приближилъ къмъ жена си. — Мръсно издъничество! — извикалъ той въ лицето ѝ.
Но това било саръхъ силитъ на добрата стопанка.
—Ти навярно мислитъ, че азъ съмъ пряхосела тия пари за свои прищевки? — попитала тя съ

закъснѣлъ гласъ и лицето ѝ пламнало като макъ. — Пресмѣтни самъ!

Менцелю станало срамно. Безъ да придуме думица той се обърналъ кръгомъ и излязалъ изъ кухнята.

Въ спалнята отново починало безпокойно ходене отъ жгълъ въ жгълъ. Вече четиристотинъ франка и тока съ наследството останали още шестотинъ франка. Като капакъ на всичката това, новия диванъ седи на тавана на разположение молчитъ, защото въ квартирата няма мѣсто за него.

Трѣбва всичко това да трѣгне по иначе... повече не бива да върви така. Ако работата бѣше само до паритъ, съ това въ края на краищата, още би могло да се помири. Но цялото спокойно стопанство на Менцелю сега било обрнато съ краката на горе: на предишната чистота, нито предишния редъ! Отъ постелно-

то обслужване на Алма, на жена му не оставало време да понареди къщата си. Тя едва успявала да приготви обядъ и вечеря, и да почисти работната блуза. Почистенето на къщата, занятията на децата ставали между другото, кое-какъ, и резултатъ не закъснѣлъ: девойките получавали лоши отговори за домашни си работи, прахъ се разнаселъ изъ къщи до обядъ. Бабага охкала, щото трѣбвало да и се даде кресло. Въ това време, когато Алма забележително пълнѣела, неговата жена слабѣела. Тя вече съвсемъ не изглеждала тѣй чиста, спретната и миловидна както по-рано, бузите ѝ хлѣтнали и подъ очите ѝ имало кръгове. Неговите другари пъкъ си правели съ нѣго и съ квартиранката смяхъ. Словомъ, не могло да се живее; всекако търпение изчезнало! . . .

(Слѣдва)

Гаврилъ Юрдановъ & С-не**Седмични Свѣщенія****СПЕЦИАЛНО СЕЗОНИ АРТИКУЛИ**

готови на складъ: МИСИРОТРО. ШАЧКИ последенъ моделъ ПЛУГО. ВЕ и ТРУПИЦИ „Глиганъ“, белгийски джамсве до 40 цола, консервирани зеленчуци: ТЮРЛЮ ГЮ ВЕЧЪ, ПАПРИКАШЪ, райкинъ бобъ доматенъ сосъ, червени цели домати и синъ патладжанъ въ теникиени кутий по 0.5, 1, 1.5 клг. РИБИ различни, солени дунавски ШАРАНЪ и ШУКА.

Четете нашите нови и сезонни артикули в седмичния ни бюлетин.

СЪ ПОЧИТАНИЕ

Г. Юрдановъ & С-не

-При кого?

—САМО ПРИ СТОЯНЪ КАРА—
СТОЯНОВЪ ще намерите:

Чугунни печки „Харока“

здрави, трайни и ЕФТЕНИ, които икономисватъ 50% отъ горивото;

Бемпи „Гарвенъ“

за кладеници, работящи ЛЕКО и даващи най-много вода;

ГАЛВАНИЗИРАНИ водопроводни тръби най-разнообразни размери.

КОЛАТИ И**ЖЕЛЕЗАРНИ**

въ магазина на

АЛЕКСАНДЪРЪ ДОНЕВЪ & СИНЪ

гр. Нови-Пазаръ

Винаги ще намерите първокачествени осенови, джбови и букови ободи, най-разнообразна железария и разни бои и безири.

МАГАЗИНА РАЗПОЛАГА съ осенови главинки талпи и трупове.

Бжчварския МАТЕРИАЛЪ пристигна!

Цени най-износни! Посетете и ще се уверите!

ЕДНО НЕОТБЕЛЯЗАНО ДО СЕГА ДЪЛО ТУКЪ.

Тихо и безшумно навършва на 1 Ноемврий т. г. своето шестъ годишно съществуване едно скромно и неотбелязано до сега отъ никого въ града ни Православно просвѣтно добротворно Братство „Св. Ив. Рилски“ което бе извикано на животъ въ момента когато надъ отечеството бе се надвесилъ призракъ сатанински и простираше нокти да

истригне и последното коренче запазено на Православна Народна почва.

То дойде на животъ отъ обстоятелствата тогава когато наша невина златна младежъ бе подведена отъ покеарени и платени бодачи-безбожници които още стъпваха неина възраст искаха да я обезвѣрятъ и напаяятъ пригодна за техници и техници. Прѣсна е гаметта на всички ни тукъ когато разни партийни клубове се пълнеха съ малолетни младежи отъ двата пола и денем и ношемъ недобростестни поскварени личности ги увличаха въ свойтъ заблудителни лекции. И даже нѣкой отъ родителитъ на тия невини младежи вместо да реагирайтъ противъ увлекателните заблуждения, наслаждаваха се че техните чада първи възприели това модерно учение и бързаха да не останатъ отъ техъ назадъ. Малцина бѣха които виждаха злото въ очитъ ноте се приструаха и не обелиха даже зѣбъ. А други страхувайки се отъ пословичната червена вѣлна бяха готови да се приспособяватъ къмъ всички леви течения, даже готови да излязатъ на чело въ даден моментъ.

Православното-Просвѣтно-Добротворно-Братство дойде въ противовѣсъ на тези течения то вле една блага струя въ мирно напѣтване на тези вредни крайности; Неговите членове макаръ много малко и неучени, но като прости безкнижнитъ рибари, бяха призвани съ слабитъ си сили да изпълнятъ ролята пожарникари-спасители, отначало заплашвани, хулени отъ лоши езици съ цинични етикети те мирно и спокойно вървятъ въ пѣтя начертан отъ вечната истина и въ периода отъ свойто съществуване казаха на дѣло че сж съработници на Христовата нива и носители на родолюбие. . . (Следва.)

Димитъръ Ангеловъ

(Началникъ Т. П. Станция-гр. Н.Пазаръ)

Нѣма да приема посѣщения на Димитровъ-денъ.

ХОЛЕРА ПО ПИТИЦИЪ.

Отъ много села се оплакватъ че имало „моръ“, по кокошките и другитъ домашни птици. Нѣжде измрѣли за една вечеръ почти всичи птици въ стопанина, нѣжде въ цѣлото село и то въ продължение само на няколко деня. Въпреки това обаче, въпреки че толкова много стопани сж пострадали, отъ този „моръ“, никой до сега не е дошълъ да се обрне къмъ ветер властъ за съветъ и потърси съдѣйствието. Домашнитъ птици за българина сж още една незаслужаваща никакво внимание тваръ. Говечето отъ насъ мислятъ че е безсмислено да се занимава човекъ съ кокошки болести или пъкъ да се харчатъ пари за купуване на лекарства противъ такива а малцина знаятъ че и едно тази незаслужаваща никакво внимание домашна птица носи на крилете си българ. лѣвъ (употребявамъ думите на единъ българ. министъръ). защото една седмица отъ целиятъ ни износъ се дѣли само на техните яйца. Излишно е да се говори за всички блага които то домаш. птици ни даватъ. Те сж много. Гие обаче не ги заслужаваме, защото не употребяваме почти никакви грижи за тяхъ. Колко души въ едно село бѣха мѣстни да се похвалятъ че имать добъръ курникъ за своите птици? Кой се е загрижилъ за редовното имъ хранене? Кой е уредилъ удобни гнезда за носене и лежане. Болшинството отъ българ. земледѣлци ги оставятъ на произвола на сѣдбата, като предоставятъ всичко на рурата М.ози, на не знаятъ дже колко домашни птици претрѣпаватъ и нжде те спятъ. Предоставено е на селитете да избиратъ место за ношуване където ис-

катъ, така че лѣпия дворъ на стопанина, за който оборите представляватъ единъ курникъ. При всичката тази небрежностъ не е чудно че единъ денъ да се заразятъ всички птици въ двора и да измрѣятъ. Но въпреки това, паникѣй не си счита труда да прибегне до близкия ветер. лекар или фегдшеръ и потърси съветъ. Единъ жъ излезе въ единъ поналъ и минавайки край една маса на която седяха няколко птици, гледайки въ тяхъ, бѣхъ спрянъ отъ една отъ тяхъ въпросъ. „А бе докторе измрѣха ни кокошките, какъ какво да направимъ?“ но съ такава скромностъ и равнодушие че като че ли въпросъ не е станало. Кокошките му прѣплетоха отъ кога и до не бѣше ме видялъ случилъ въ кѣмъ мата, надолу щеше да си спусне крака да прибегне до амбулаторията и поиска съветъ. Спектисъветото и равнодушието при заявяванетоъ на този въпросъ ми достатъчно илюстрира житието на бѣлгичия гражданинъ къмъ своите птици. Г. тази незаинтересуваностъ къмъ птиците отъ се започва въ такива случаи. Г. тѣмъ сж по, накрая ще се помисли да дамъ единъ сакъ на главната болестъ причиняваща моръ въ курникъ на дом. птици и мерките, които трябва да се взематъ при появяванетоъ й за негово прекръпяване.

Морътъ по птицитъ причинява главно отъ ХОЛЕРАТА, която болестъ напада не само кокошките, но и патките, кокашките, гълъбите и разни други свѣтободно живущи птици. Предаванетоъ на болестта става чрезъ изверженията на болнитъ птици, чрезъ водата и храната и чрезъ остатѣцитъ на умрели отъ холера животни, които за голѣмо нещастие въ насъ не се заравятъ или изхвърлятъ за да се унищожатъ, ами се хвърлятъ по улицитъ, боклуцитъ и по рекитъ.

Хода на болестта може да бѣде много бърза и смъртѣта да последва моментално, до като птицата върви или стои безъ да сж забелѣзвани нѣкакви си предарителни признаци. Въ повечето случаи болестта продължава отъ 1—2 деня и болнитъ животни сж омѣлушени, омислени, нѣматъ апетитъ и стоятъ съ отпуснати криле, като въ тѣхъ се появява повръщане и диария.

Сигурни лечебни средства противъ холерата по птицитъ нѣма. Отъ най-големо значение сж предпазителнитъ мѣрки, а тѣ сж: 1) Появи ли се болестта въ единъ дворъ трѣбва болнитъ птици веднага да се отделятъ отъ здравитъ и затворятъ въ отдѣлно помещение.

2) Умрелитъ птици трѣбва да се заравятъ или изгарятъ, а не да се хвърлятъ по улицитъ или боклуцитъ, където здравитъ ходятъ и отъ тѣхъ се заравяватъ. Тази мѣрка е отъ голѣмо значение защото отъ една умрѣла кокошка, могатъ да се заразятъ здрави десетъ.

3) Необходимо е да се измита двора и да се събератъ всички курешки отъ него и заравятъ въ трапъ. Сжщо трѣбва да се заравя или изгаря и боклука отъ курника, гдѣто сж били болнитъ животни.

4) Курника трѣбва да се причиства често, като стенитъ му се умазватъ съ варъ, а дървенитъ греди се заливатъ съ вряла вода и после се сжщо варосватъ. Добре е стенитъ да се напрѣскватъ съ 5% креолиновъ разтворъ.

5) На кокошките трѣбва да се дава добра храна и винаги чиста вода къмъ която може да се прибави по малко креолинъ 1—2 на сто или пъкъ зеленъ камъкъ сжщо 1—2 на сто или пъкъ сярна киселина отъ 1—2 на сто.

Д-ръ Т. Бончевъ.

Печатница „Хр. Ботѣвъ“ Пор. №65